

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 120. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137200168960/facsimile.pdf> (tilgået 06. august 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

kan vikle Vedkommende om en Finger? Der bliver altid raabt paa, at Stemningsmennesker er de bedste Mennesker. Min Mening er den, at Stemningsmennesker burde indespærres i Galehuset, da man risikerer det værste af dem, naar de faar Lov at gaa løs! Og dog har mine „Venners“ Ros faaet mig til at tro, at jeg er et „godt“ Menneske. Jeg, der ikke er sammensat af andet end af Behage-Pynte-Glimresyge og den højeste Grad af Sanselighed og som ikke besidder Karakterstyrke nok til at kæmpe imod disse Ting, netop fordi jeg saa aldeles lader mig beherske og befale af en Situation af en Stemning.“

-- --

Straks efter mit andet mislykkede Eksamensforsøg læses i Optegnelserne følgende bitre Linjer:

„Derovre paa det andet Blad kryber en Bladlus. Nu knibser jeg til den. O, lykkelige Dyr, jeg masede Dig! Hvad er jeg andet end en saadan lille Lus, som Skæbnen morer sig med at knibse til. Men den dræber ikke, den sejpine bare. Altsaa har jeg mere Hjærte end Skæbnen. Ja, Hjærte, ja. Jeg skal love for, at er der noget, jeg har, saa er det rigtignok Hjærte!“

I det hele begyndte jeg dengang efter de bedste Mønstre at gøre i Paradokser og galgenhumoristiske Aandrigheder.

Som f. Eks:

„Det gaar med Kvinderne som med Vinen — den fylder vor Hjærne og tømmer vor Pung.“

Eller:

„Hvad er Venner? Kaalorme, som ved at fortære deres Omgivelser stræber efter at blive Sommerfugle.“

Eller:

„Det gaar med Menneskene som med Butiksvinduer — de tager sig bedst ud fra Gaden.“

Eller:

„Den ideelleste Tilværelse er Tilværelsen som Skødehund hos en gammel Jomfru. At tænke sig, Livet igennem at blive baaret oppe af en ubesmittet Jomfrus Kærlighed.“

-- --